

ע"פ 3063/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 3063/19

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
מיום 29.4.2019 בת"פ 58992-10-18 אשר ניתן על
ידי כבוד השופט העמית צ' גורפינקל

בשם המערער: עו"ד כפיר דוד

בשם המשיבה: עו"ד חיים שוייצר

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט העמית צ' גורפינקל) מיום 29.4.2019 בת"פ 58992-10-18, שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של נהיגה בשכרות ובמהירות העולה על המהירות המרבית

עמוד 1

המותרת, הפקרה ושיבוש מהלכי משפט. כמתואר בכתב האישום, המערער התנגש ברכבו בשני קטינים שהיו רכובים על אופניים עם מנוע עזר וכתוצאה מכך כעבור מספר ימים נקבע מותו של אחד מהם (להלן: המנוח והקטין). בהמשך לכך, ובעקבות מכתב יידוע שנשלח לקטין בדבר אפשרות להעמידו לדין בעבירה של גרימת מוות ברשלנות הוא עתר לבג"ץ, בין היתר, בבקשה להורות על תיקון כתב האישום שהוגש נגד המערער באופן שיתווספו לו אישומים בגין הריגת המנוח וגרימת חבלה חמורה לקטין (בג"ץ 569/19). ביום 24.1.2019 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת הקטין לעיכוב ההליך הפלילי בעניינו של המערער עד להכרעה בעתירה הנ"ל.

2. לאחר שהמשיבה הודיעה כי היא מוותרת על העדת הקטין כעד תביעה, ביקש המערער לזמנו כעד הגנה. בתגובה לכך הגיש הקטין בקשה שלא לזמנו לעדות בהליך הפלילי מן הטעם שאינו זוכר דבר מן התאונה שאירעה או ממה שאירע בסמוך לה. לבקשה צורפו נספחים רבים שלפי הטענה מוכחים כי הקטין אינו זוכר דבר. ביום 29.4.2019 הורה בית המשפט כי הבקשה תידון במעמד התביעה והסנגור, בצינו כי לקטין ולבאי כוחו אין זכות עמידה בהליך. במהלך הדיון שהתקיים באותו היום טען המערער כי על בית המשפט לפסול עצמו מהמשך הדיון בהליך נוכח העובדה שנחשף לבקשתו של הקטין אשר כללה לדבריו מסה קריטית של ראיות בלתי קבילות. בית המשפט דחה את בקשת הפסלות על אתר. נקבע כי העובדה שהבקשה שהגיש הקטין כללה נספחים שונים אינה רלוונטית שכן בית המשפט ידון בהליך רק על בסיס הראיות המונחות בפניו. עוד הוטעם כי טענת הקטין לפיה יש להעמיד את המערער לדין גם בעבירות נוספות אינה רלוונטית להליך נושא הערעור דן שכן "בית המשפט ידון אך ורק בעבירות שיוחסו לנאשם [המערער] בכתב האישום". בית המשפט הבהיר שוב כי דעתו לא הוטתה וכי הוא ידון בתיק ללא משוא פנים. בצד זאת, דחה בית המשפט את בקשת הקטין שלא לזמנו לעדות אך הדגיש כי לא יתיר שאלה המתייחסות לעצם קרות התאונה שכן המערער אינו מואשם בגרימתה.

3. מכאן הערעור דנן. המערער טוען כי החלטת המותב שלא לאפשר לו לחקור את הקטין באשר לעצם קרות התאונה מלמדת על כך שדעת בית המשפט הושפעה מבקשתו על נספחיה, וכי קביעה זו תמנע מהמערער להעלות בגדר ההליך טענת הגנה מן הצדק. עוד נטען כי לבקשה שהוגשה מטעם הקטין צורפו חוות דעת מומחים, עדויות של עדים שאינם עדי תביעה ותמונות של הקטין אשר יש בהן כדי להשפיע על בית המשפט. לחלופין נטען כי יש לקבל את הערעור מחמת מראית פני הצדק.

4. המשיבה מתנגדת לערעור וטוענת כי הערעור מכוון כלפי החלטת המותב בדבר עצם חקירת הקטין והיקף חקירתו, המהווה החלטה דיונית שאינה מקימה עילת פסלות. המשיבה טוענת כי דעתו של בית המשפט לא הוטתה, כפי שצוין במפורש בהחלטה, ועל כן אין מקום לקבל את הערעור. זאת, בפרט בשים לב לשלב הדיוני שבו מצוי ההליך – בעיצומה של פרשת ההגנה.

ביום 5.5.2019 דחיתי את בקשת המערער להורות על עיכוב ההליך בבית המשפט המחוזי עד להכרעה בערעור דנן וביום 13.5.2019 עדכן המערער כי הקטין מוסיף להגיש לבית המשפט ראיות שהן בלתי קבילות לטענתו. על כן, הוא ביקש כי ייקבע דיון בערעור דנן במעמד הצדדים.

5. דין הערעור להידחות. היחשפות המותב לחומר ראיות בלתי קביל אין די בה כשלעצמה כדי להביא לפסילתו, ורק במקרים חריגים שבהם נחשף השופט ל"מסה קריטית" של ראיות שאינן קבילות יש מקום להורות על פסילתו מלשבת בדיון(ע"פ 1950/14 פריג' נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (10.4.2014)). כפי שעולה מהחלטת בית המשפט קמא ולאחר עיון בבקשת הקטין ובנספחיה, אני סבורה

כי החומר הנ"ל אינו עולה כדי "מסה קריטית" של ראיות המגבשת עילת פסילה. מדובר בעיקר בחוות דעת של גורמים רפואיים ובתמונות של הקטין בסמוך לאחר התאונה ומעבר לטענות שהועלו באורח כללי, לא הובהר מה מידת הרלוונטיות של החומר שאליו הפנה המערער לכתב האישום במתכונתו הנוכחית. אני ערה לכך שאחדים מהמסמכים הם בעלי זיקה לטענת הקטין בדבר הוספת עבירות לכתב האישום נגד המערער. אך משעה שכתב האישום לא תוקן לעת הזו ובית המשפט הבהיר באופן מפורש וחד משמעי כי הוא יכריע בעניינו של המערער על סמך הראיות שיונחו בפניו ככל שהדבר נוגע לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום במתכונתו הנוכחית, לא מצאתי מקום להורות על פסילת המותב. באשר להחלטה הנוגעת להיקף חקירתו של הקטין, כפי שציינה המשיבה, מדובר בהחלטה דיונית שאין בה כדי להקים עילת פסלות, והליכי פסלות אינם מהווים אכסניה מתאימה להשיג עליה (ע"פ 2936/18 גריב נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (22.4.2018)). כמו כן לא ראיתי מקום להורות על קבלת הערעור מחמת מראית פני הצדק (ע"א 9108/08 פלוני נ' פלונית, פסקה 6 (9.12.2008)).

לבסוף, כפי שכבר נפסק, אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים בעת הדיון בערעור פסלות בהליך פלילי והעניין נתון לשיקול דעתו של בית המשפט (ע"פ 200/10 חן נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (7.3.2010)). במקרה דנן לא ראיתי לכך מקום.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ח באייר התשע"ט (23.5.2019).

ה נ ש י א ה